

2018. február 24.

Pócspetri példamutató hűsége

A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár helyezte el koszorút Asztalos Jánosnak a templom falán elhelyezett emléktáblája előtt. Fotó: Pusztai Sándor

A településen élők áldozatot hoztak, kiálltak hitükért és igazukért.

Pócspetri. – Áldozat és hűség, ezt a két szót ki kell mondanunk, amikor a kommunizmus áldozatairól beszélünk. Kevesen tudják, hogy mennyi ember vére, könnye és szomorúsága tapad a kommunista diktatúrához: százmillió embert irtottak ki a Földön a kommunizmus nevében, azonban az áldozatok száma ettől is jóval több – mondta Soltész Miklós a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából rendezett megemlékezésen Pócspetriben.

Százmillió embert irtottak ki a Földön a kommunizmus nevében.

Soltész Miklós

Kegyetlen megtorlás

A pénteki ünnepségen az egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár kijelentette: amikor áldozatokról beszélünk, akkor hűségről is kell beszélnünk, azoknak a hűségéről, akik kiálltak akár a kereszténységükért, akár a hazájukért. Tettük még ennyi év távlatából is tiszteletreméltó – hangsúlyozta az államtitkár, hozzátéve: a Pócspetriben élők és áldozatot vállalók hűsége fantasztikus, köszönet érte.

– Köszönöm mindenkinek – folytatta Soltész Miklós, – aki annak idején végigkísérte azokat az embereket, akik az iskolájukért, a katolikus-keresztény nevelésért küzdöttek. Az

államtitkár emlékeztetett rá, 1948-ban indult el a felekezeti iskolák bezárása és államosítása, a papok és lelkészek elüldözése, bebörtönzése. A tiltakozásból Pócspetri is kivette a részét.

Asztalos János plébános felhívására Pócspetriben is közös imádkozás után vonultak a községháza elé 1948. június 3-án, és vallásos énekekkel tiltakoztak a katolikus iskola elvétele ellen. A békés tüntetés dulakodásba torkollott a kivézenyelt rendőrökkel, egyikük a csőre töltött fegyverét megfordítva, tussal ütött. A fegyver elsült, halálos sebet ejtve a rendőrön, s ezután elszabadult a pokol... – Az egyenruhás is áldozata volt a kegyetlen rendszernek – mondta az államtitkár, majd hozzátette: a rendőr halálára hivatkozva kiáltotta ki a hatalom bűnösnek a pócspetrieket. A megtorlás nem maradt el, Királyfalvi Miklóst, a község segédjegyzőjét pár nappal később kivégezték, Asztalos János plébánost halálra ítélték, de azt másodfokon életfogytiglani börtönre változtatták. A község lakói közül több embert letartóztattak, bántalmaztak. Csak a rendszerváltás után nyílt arra lehetőség, hogy kiderüljön az igazság, és a település megszabaduljon a megbélyegzés több évtizedes szégyenétől.

Emlékezni, emlékeztetni

– Mindazok, akik hűséggel viselték az áldozatot, „megkapták az igazukat” – mondta Soltész Miklós. – Az erejüket és hűségüket mutatja, hogy a történetek ellenére Pócspetri az elmúlt évtizedekben számos papot nevelt ki az egyháznak – fogalmazott az államtitkár.

A római katolikus templomban, az áldozatok emlékére megtartott szentmisén Palánki Ferenc Debrecen-nyíregyházi megyéspüspök többek között azt mondta: az igazságtalanságot mindig legyőzi az igazság, az elhunyt hősökre példaképként kell tekinteni.

Az ünnepségen jelen lévő Wittner Mária, akit 1957-ben halálra ítélték, köszöntőjében felidézte: az emberek nem beszéltek arról, ami Pócspetriben történt, sokan sírba vitték a titkot. Még vannak, akik élnek, tudnunk és tudatnunk kell, milyen véres történelmi időszak volt az Magyarországon, amikor megszűnt a szeretet, felszámoltak rendeket, s a diktatúra embertelensége emberek millióit tette tönkre.

Dr. Simon Miklós országgyűlési képviselő kijelentette: beszélni kell a kommunista diktatúra szörnyűségeiről, hogy az soha többé ne ismétlődhessen meg. Baracsi Endre, a megyei közgyűlés alelnöke Asztalos János emléktáblájának megkoszorúzása előtt mondott beszédében kiemelte: emlékeznünk és emlékeztetnünk kell a kommunista diktatúra tragédiáira. – Amíg az emlékezetünk él, addig van esély, hogy még egyszer ez ne fordulhasson elő. BM

Nemzeti emlékhely lehet

– Nem szabad elfelejteni azokat a fájó eseményeket, amelyet a kommunista rendszer diktatórikus hatalma rámért évtizedekig országunkra és kis településünkre – mondta ünnepi köszöntőjében Tamás György polgármester. – Büszkén idézzük fel, ahogy az itt élők kiálltak hitükért, kereszténységükért és igazukért. Az erkölcsi rehabilitációnk a rendszerváltás után megtörtént, tavaly itthon örök nyugalomra helyeztük Királyfalvi Miklóst, az idén június 3-án pedig felavatjuk a síremlékét. Szeretnénk, ha a kormány nemzeti emlékhellyé nyilvánítaná az egykori események színhelyét. A polgármester annak a reményének is hangot adott, hogy az erkölcsi után anyagi kárpótlásban, rehabilitációban is része lesz a évtizedekig kitesztált falunak.